



waar naast vele smienten, duizenden brandganzen pleisteren, een indrukwekkend schouwspel. Er zit zelfs een albino exemplaar tussen.

De volgende stopplaats zijn de inlagen bij de plumpe toren. Daar is het vooral uitkijken naar velduil werd ons gezegd. En jawel hoor, zomaar eventjes drie exemplaren worden tegelijk gezien. En ook een koppel reeën speelt verstoppertje.

De laatste stopplaats vooraleer we terug naar de boot moeten is Neeltje Jans. Hier wordt soms een slechtvalk gespot op een nis in een betonnen toren. Deze keer is hij echter niet thuis. Wel kunnen we naast mooie waarnemingen van brilduikers en middelste zaagbekken,

eidereenden aan onze waarnemingslijst toevoegen.

Dan nemen we voor de allerlaatste keer het veer naar Breskens want 2 weken later gaat de Westerscheldetunnel open en stopt de veerdienst voor auto's. Volgend jaar krijgen we er dus het tunneleffect bij. Wees erbij!

Philippe Deprez

Verslag zwerfvuilactie 12 april 2003



Voor de vijfde maal organiseert stad Roeselare een zwerfvuilactie in het voorjaar. Zowel met vzw leefmilieu (Roeselaarse koepel van milieuverenigingen) als met Natuurpunt hebben we reeds alle edities meegemaakt. Met deze opruimactie wordt niet alleen een stukje Roeselaars groen opgeruimd maar wordt eveneens het spaarvarken van onze vereniging aangevuld met 250 euro.

Ondanks de trouwpartij van onze groene prins (weliswaar met een garage vol met race-auto's) konden we 25 enthousiaste vrijwilligers verwelkomen aan de Roularta. Het mooi weer is duidelijk bevorderlijk voor dergelijke activiteiten. Een bonte mengeling van jong, oud, man en vrouw popelde om zijn of haar zakken te vullen met vuiligheid. We

verdeelden ons in twee groepen. De ene groep trotseerde het afval onder leiding van Pol Ingelaere; de andere groep trok richting vaart. Hierbij volgt dan ook het relaas van beide equipes. Bij deze een dikke proficiat aan alle medehelpers!!

Met een ploegje van 14 mensen hebben wij zwerfvuil geruimd langs de Meiboomlaan, de Spoorwegroute ('tStrooiroutje) en de Kleiputten (parking en wandelweg) en dit van 13 tot tot 16u. Resultaat: een 25 tal propvolle zakken en heel wat grof vuil dat in geen zakken kon opgeborgen worden. De vuilste zone was het gebied met een straal van 100 m rond Roularta. Het is duidelijk dat heel wat werknemers van Roularta het niet zo nauw nemen met het leefmilieu: taartdozen, bierblikjes en allerlei plastic drankverpakking lag er met vele zakken. Heel wat aluminiumpapier soms met etensresten lag langs de stoeprand en op de parkeerstroken tussen ontelbare lege sigarettenverpakkingen. Daar moet toch iets aan te doen zijn via het personeelsbeleid. Zeker 50 % van het ingezamelde vuil kwam van de zone tussen het rondpunt tot even voorbij het bedrijf! Bouwwerven zijn dan weerom oorzaak van grof vuil. Ook de startplaats (parkeerplaatsen) van het Strooiroutje en van de Kleiputten blijven trekplaatsen voor zwerfvuil. Alleen met streng optreden van politiediensten is er eventueel hoop. Verbetering is duidelijk vast te stellen in de groenzones: wandelweg van 't Strooi-routje en van de Kleiputten. Pol Ingelaere Natuurpunt

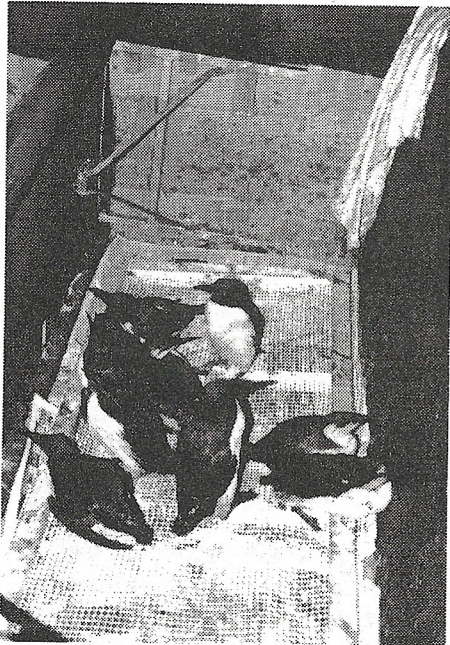
Met 11 personen van vzw leefmilieu gingen we het zwerfvuil te lijf van 13u tot 16u30 langs de vaartbermen tussen de Bruanebrug en de Schaapsbrug. In totaal verzamelden we 20 pmd-zakken en 25 restafvalzakken. Daarnaast werden ook onderdelen van fietsen, wc's, een lege tablet viagra (!), een boek "de ideale gastvrouw" en een frietketel ontdekt.

Langs de Kolenkaai viel het nog mee qua zwerfvuil. Hier werd immers reeds drie jaar op rij door ons opgekuist. Het zwerfvuil die tussen de stenen langs de vaart ligt, is moeilijk in te zamelen. Je zou het eigenlijk vanaf de waterkant moeten doen. Waarschijnlijk zorgen de vissers voor een deel van de troep. Het meeste afval vonden we ter hoogte van de Mandellaan rond de talud.

De Beurtkaai is blijkbaar de favoriete passeerplaats van alcoholisten. De bermen zijn er bezaaid met flessen allerhande. Waarschijnlijk worden die flessen gedumpt bij het wachten aan de lichten van de Mandellaan. Ter hoogte van de Evadam (fabriek die oude kleren verwerkt) werd in het bosje een overvloed aan plasticfragmenten en stukjes textiel ontdekt. De vorige jaren hebben we dat bosje nooit opgeruimd. Hoogstwaarschijnlijk komen die plasticfragmenten van de ophaalzakken van oude kleren. Hopelijk kan de firma in de toekomst vermijden dat deze zakken wegwaaien ofwel houden zij zelf eens een zwerfvuilactie om hun rommel uit het bosje te halen.

Wim Marichal. Vzw leefmilieu

SFEERVERSLAG: VOGELOPVANGCENTRUM -OOSTENDE



Iedereen heeft de talrijke stookolieslachtoffers gezien tijdens de Nieuwsuitzendingen. Na de aanvaring met een containerschip zonk de Tricolor vorig jaar in het Nauw van Calais. Er blijft nog altijd olie uit het wrak stromen... Vooral vogels die op de open zee dobberen zijn de grootste slachtoffers. Na een storm spoelen ze besmeurd met olie aan op de kusten. Ironisch genoeg stond het weekend van 16 februari in het teken van de Internationale Stookolieslachtoffertelling!! Dit wil zeggen dat over gans de Europese kust wordt gezocht naar onfortuinlijke zeevogels die het slachtoffer werden van lek gelopen tankers of schepen die hun tanks reinigen op zee. Blijkbaar tonen de laatste gebeurtenissen, Galicië, België, Frankrijk aan dat men nog steeds geen lessen trekt ...

Als dierenarts heb ik mijn steentje bijgedragen tot het verlichten van de ergste nood. Dit is een verslag met mijn bevindingen aan de andere kant, the other side, l'autre côté...de talen vloeiden zo over. Dat toont aan dat het een internationaal gebeuren is . Vogels kennen geen grenzen en liggen niet wakker van economische en andere belangen...

De eerste dagen werden wij in het opvangcentrum, een afgedankte loods, overspoeld door allerhande nieuwsvergaarden, meestal op zoek naar een spectaculair beeld... Met weinig interesse voor de vogels. Nieuws moet catastrofaal zijn... Toch bleven de meeste vrijwilligers kalm bij al die mediabelangstelling en primeerde de zorg voor de zeekoetjes en alken...Want het zijn vooral deze vogels soms meer dan 300 per dag, die het meest besmeurd, binnengebracht werden.. Misschien hoopten de talrijke vrijwilligers dat al die media-aandacht de publieke opinie zou wakker schudden om iets aan het probleem te doen... Zelfs Prins Laurent kwam even langs om te zeggen dat er ook aandacht moest zijn voor de kleine dingen... Al die aandacht smolt na enkele dagen als sneeuw voor de zon... enkel de vrijwilligers bleven voor de vogels zorgen. Dat zorgde voor hectische toestanden. De vlug ingerichte loods bleek niet de ideale omgeving te zijn voor de verzwakte en gestresseerde vogels. Toch heb ik bewondering voor de honderden vrijwilligers uit alle hoeken van het land die speciaal enkele dagen verlof namen of zomaar spontaan opdaagden...Jong en oud zette zich in, soms zonder enige kennis en ervaring maar met een ongelooflijk enthousiasme. Zelfs studenten van de Roeselaarse landbouwschool die een opleiding voor dierenverzorger volgen, kwamen met de ganse klas Zolang er zo'n mensen in onze materialistische wereld rondlopen dan is er nog hoop...

Mijn taak als dierenarts kan ik kort beschrijven:

De levende vogels (er zijn er meer die het helaas niet overleven) worden eerst gewogen. Op die manier kan er ingeschat worden of ze niet te lang op zee vertoefden en uitgemergeld aangespoeld zijn. Daarna wordt de temperatuur genomen. Uitgemergelde en onderkoelde vogels worden apart gezet. Dan worden de vogels in twee categorieën verdeeld: weinig besmeurde vogels, met een goed gewicht en normale temperatuur worden zo vlug mogelijk gewassen zodat ze niet langer olie van hun vederkleed kunnen oppikken. Vogels waarvan het gewicht te laag is maar nog niet onderkoeld, worden eerst wat bijgevoerd via sondering. Op die manier kunnen ze wat bijkomen van hun avontuur. Zo kan het werk gestroomlijnd worden. Bij het onderzoek wordt natuurlijk gekeken naar de pootjes en de olie in de bekjes. Alken zijn bijzonder vinnige baasjes die zich serieus kunnen verdedigen. Maar dat was voor ons een goed teken. Een levendige vogel is altijd beter dan een vogel die weinig reageert. Na de wasbeurt, worden de vogels opgevangen in een verwarmde ruimte. Het is de bedoeling om ze zo vlug mogelijk terug in de natuur te laten Het is echter moeilijk in te schatten